

Środa, 20 czerwca 2007 r.

2. wyraża zaniepokojenie z powodu możliwości ustalenia na szczeblu międzyrządowym dodatkowego finansowania koniecznego dla uzupełnienia luki powstałej po upadku partnerstwa publiczno-prywatnego (PPP);
3. sprzeciwi się każdemu rozwiązaniu łączącemu finansowanie ze strony Wspólnoty z dodatkowym finansowaniem międzyrządowym;
4. zwraca uwagę, na obowiązek Komisji przedstawienia zmienionego wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie finansowania programu Galileo, który musi zostać zatwierdzony przez Parlament Europejski i Radę w procedurze współdecyzji;
5. ponawia wsparcie dla programu Galileo przedstawiającego ogromną europejską wartość dodaną i wyraża silne poparcie dla utrzymania programu Galileo pod auspicjami Unii Europejskiej;
6. uważa, że w tych okolicznościach program Galileo powinien być w całości finansowany z budżetu Unii Europejskiej;
7. uważa, że jeżeli sektor publiczny w pełni sfinansuje projekt oraz przejmie częściowo lub całkowicie ryzyko i odpowiedzialność z nim związane, czynnik ten należy uwzględnić w przyszłej zmienionej umowie koncesyjnej, w szczególności jeśli chodzi o mechanizm zwrotu publicznego wkładu finansowego oraz ceny usług;
8. zwraca się zatem do Komisji, aby wystąpiła z propozycją zmiany ram finansowych zgodnie z punktem 22 porozumienia międzyinstytucjonalnego lub przy pomocy innych środków w nim przewidzianych;
9. zwraca się do Rady o rozpoczęcie negocjacji z Parlamentem niezwłocznie po przedstawieniu przez Komisję takiej propozycji;
10. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

P6_TA(2007)0273

Transpozycja i stosowanie prawodawstwa dotyczącego zamówień publicznych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie szczegółowych problemów związanych z transpozycją i stosowaniem prawodawstwa dotyczącego zamówień publicznych oraz związków tego prawodawstwa z agendą lizbońską (2006/2084(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
- uwzględniając dyrektywę Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącą się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 93/36/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynującą procedury udzielania zamówień publicznych na dostawy⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 93/37/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącą koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 24.7.1992, str. 1-24.

⁽²⁾ Dz.U. L 199 z 9.8.1993, str. 1-53.

⁽³⁾ Dz.U. L 199 z 9.8.1993, str. 54-83.

Środa, 20 czerwca 2007 r.

- uwzględniając dyrektywę Rady 93/38/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynującą procedury udzielania zamówień publicznych przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę 97/52/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1997 r. zmieniającą dyrektywy 92/50/EWG, 93/36/EWG i 93/37/EWG dotyczące koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych, odpowiednio: na usługi, dostawy i roboty budowlane ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę 98/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. zmieniającą dyrektywę 93/38/EWG koordynującą procedury udzielania zamówień publicznych przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji ⁽³⁾,
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący dyrektywy koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki i transportu (COM(2000)0276),
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący dyrektywy koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych na dostawy, usługi i roboty budowlane (COM(2000)0275),
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującą procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych ⁽⁵⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi ⁽⁶⁾,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz opinię Komisji Prawnej (A6-0226/2007),
- A. mając na uwadze, że prawo wspólnotowe w zakresie zamówień publicznych ma na celu otwarcie rynku zamówień publicznych państw członkowskich na konkurencję transgraniczną, tym samym tworząc takie same szanse dla usługodawców i wspierając rozwój rynku wewnętrznego;
- B. mając na uwadze, że terminowa i właściwa transpozycja i wdrożenie prawodawstwa dotyczącego zamówień publicznych stanowi duży wkład w realizację celów unijnego programu lepszego stanowienia prawa;
- C. mając na uwadze, że nowa dyrektywa dotycząca sektora publicznego (2004/18/WE) łączy trzy poprzednie dyrektywy dotyczące robót budowlanych, usług i dostaw, tym samym precyzując i modernizując poprzednie przepisy;

⁽¹⁾ Dz.U. L 199 z 9.8.1993, str. 84-138.

⁽²⁾ Dz.U. L 328 z 28.11.1997, str. 1-59.

⁽³⁾ Dz.U. L 101 z 1.4.1998, str. 1-16.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, str. 1-113.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, str. 114-240.

Środa, 20 czerwca 2007 r.

- D. mając na uwadze, że nowe dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE wprowadzają nowe przepisy i nieobowiązkowe zasady, które zapewniają więcej elastyczności instytucjom zamawiającym, a także mając na uwadze, że ogólny wzrost efektywności w zamówieniach publicznych można osiągnąć poprzez wprowadzenie nieobowiązkowych elementów nowej dyrektywy dotyczącej sektora publicznego, które obniżają koszty transakcji;
- E. mając na uwadze, że nowa dyrektywa (2004/17/WE) koordynująca procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych wprowadza mechanizm wyłączenia działalności w pełni otwartej na konkurencję w całej UE;
- F. mając na uwadze, że termin transpozycji nowej dyrektywy do prawodawstwa krajowego upłynął 31 stycznia 2006 r., a do chwili obecnej dokonało jej tylko 20 z 27 państw członkowskich; mając na uwadze, że opóźniająca się transpozycja stwarza nierówne szanse w UE;
- G. mając na uwadze, że jeśli wszystkie nieobowiązkowe elementy nowej dyrektywy dotyczącej sektora publicznego nie zostaną konsekwentnie wdrożone przez wszystkie państwa członkowskie, to mogą pojawić się pewne bariery handlowe;
- H. mając na uwadze, że Komisja może udzielać wsparcia na zasadzie dobrowolności tylko państwom członkowskim będącym w trakcie transpozycji, które w związku z tym nie zawsze można skutecznie zapewnić;
- I. mając na uwadze, że najczęściej wymienianymi barierami dla satysfakcjonującej transpozycji są brak wiedzy prawniczej lub zasobów ludzkich w kraju oraz brak woli politycznej w państwach członkowskich;
- J. mając na uwadze, że tabela wyników rynku wewnętrznego z grudnia 2006 r. odnotowuje znaczną poprawę wskaźników transpozycji;
- K. mając na uwadze, że większość zamówień publicznych podlegających dyrektywom jest zgodna z przepisami, tak więc bezpodstawne są zarzuty, że rynek wewnętrzny zamówień publicznych źle funkcjonuje i zagraża osiągnięciu celów agendy lizbońskiej;
- L. mając jednak na uwadze problemy dotyczące gromadzenia danych na temat zamówień publicznych, związane w szczególności z dużą liczbą organów zamawiających i z niekompletnością danych dotyczących niewłaściwego zastosowania przepisów;
- M. mając na uwadze, że Komisja jest zaniepokojona liczbą bezprawnie udzielanych zamówień z wolnej ręki;
- N. mając na uwadze, że bezprawnie udzielane zamówienia z wolnej ręki wynikają z szeregu czynników, w tym z niezrozumienia przepisów dotyczących zamówień publicznych określonych w dyrektywach, postanowieniach traktatów i odpowiednich wyrokach Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, z błędów w skomplikowanych zamówieniach, z rozszerzania rozwiązań ramowych poza ich pierwotny zakres lub czas trwania, z domniemanych praktyk korupcyjnych, z omijania długich terminów związanych z ogłoszeniami w UE oraz z niepotrzebnie rozbudowanych krajowych wymogów przetargowych, jak np. skomplikowane ustalenia dotyczące zamówień elektronicznych;
- O. mając na uwadze obawy, że zawarte w nowej dyrektywie dotyczącej sektora publicznego kryteria związane z ochroną środowiska naturalnego lub kwestiami społecznymi mogą być stosowane w niewłaściwy sposób;
- P. mając na uwadze, że możliwości systematycznego i natychmiastowego wniesienia powództwa przez Komisję w przypadkach niewłaściwego stosowania przepisów są ograniczone brakiem odpowiedniego personelu;

Środa, 20 czerwca 2007 r.

- Q. mając na uwadze, że wyniki dotyczące transpozycji i wdrożenia można by poprawić, wspierając profesjonalizm i najlepsze wzorce w polityce udzielania zamówień publicznych na szczeblu państw członkowskich;
- R. mając na uwadze, że w wielu państwach członkowskich najlepsze wzorce skodyfikowano w skutecznych systemach kontroli zamówień publicznych;
- S. mając na uwadze, że zamówienia prekomercyjne uznano za niewykorzystaną w Europie szansę na wykorzystanie potrzeb publicznych jako siły napędowej innowacji; mając na uwadze, że zamówienia prekomercyjne można organizować w istniejących ramach prawnych określonych w porozumieniu WTO w sprawie zamówień publicznych, w dyrektywach Komisji dotyczących zamówień publicznych, w Traktacie ustanawiającym Wspólnotę Europejską, w prawie konkurencji, w tym w prawodawstwie z zakresu pomocy państwa i w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości;
1. przyjmuje z zadowoleniem niedawną modernizację i uproszczenie przepisów UE dotyczących zamówień publicznych, znacznie zwiększające skuteczność procedur udzielania zamówień publicznych w UE;

Transpozycja prawodawstwa wspólnotowego w dziedzinie zamówień publicznych

2. uważa, że państwa członkowskie powinny w pełni wykorzystywać pomoc Komisji w procesie transpozycji;
3. uważa, że należy zapewnić Komisji personel do skuteczniejszego nadzorowania opóźniającej się i nieprawidłowej transpozycji;
4. podkreśla, że państwa członkowskie powinny aktywnie wymieniać między sobą wiedzę i najlepsze wzorce w dziedzinie transpozycji prawodawstwa dotyczącego zamówień publicznych oraz poprawić współpracę z Komisją w tym obszarze;
5. uważa, że niespójna transpozycja nieobowiązkowych elementów nowej dyrektywy dotyczącej sektora publicznego może mieć negatywny wpływ na rynek wewnętrzny, i w związku z tym zachęca państwa członkowskie do rozważenia przyjęcia wszystkich rozwiązań zapewniających elastyczność; podkreśla w szczególności, że rozwiązania te mogłyby zmniejszyć ryzyko praktyk niezgodnych z prawem;
6. w związku z tym wzywa Komisję do przeprowadzenia oceny wpływu niezharmonizowanej transpozycji nieobowiązkowych elementów nowej dyrektywy dotyczącej sektora publicznego na transgraniczne przetargi w UE;
7. wzywa państwa członkowskie, które do tej pory tego nie uczyniły, aby zapewniły swoim władzom publicznym narzędzia prawne niezbędne do pozbawionej biurokracji współpracy w ramach partnerstwa publiczno-publicznego, wprowadzając tym samym konieczne zabezpieczenie prawne, umożliwiające władzom publicznym działanie zgodnie z prawem wspólnotowym, a w szczególności z dyrektywami w sprawie zamówień publicznych i orzecznictwem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości;

Wdrożenie prawodawstwa wspólnotowego w dziedzinie zamówień publicznych

8. jest głęboko przekonany, że liczba przypadków łamania przepisów spadłaby, gdyby państwa członkowskie i Komisja wprowadziły praktyki oparte na ściślejszej współpracy; dlatego też zachęca państwa członkowskie i Komisję do aktywnego wspierania nieformalnej wymiany doświadczeń na wczesnym etapie;
9. uważa, że ze względu na liczbę naruszeń prawa Komisja powinna dysponować odpowiednim personelem w celu skuteczniejszego nadzorowania wdrażania prawodawstwa z zakresu zamówień publicznych;

Środa, 20 czerwca 2007 r.

10. wzywa państwa członkowskie, aby dostarczyły Komisji wystarczające dane na temat transpozycji dyrektyw dotyczących zamówień publicznych; wzywa ponadto państwa członkowskie i Komisję do współpracy na rzecz zwiększenia możliwości lepszego gromadzenia danych i lepszej kontroli problemów związanych z transpozycją i wdrażaniem;
11. wzywa do powołania krajowych agencji doradztwa w dziedzinie zamówień publicznych, aby pomóc instytucjom zamawiającym we właściwym stosowaniu przepisów dotyczących zamówień publicznych oraz aby wspierać oferentów, zwłaszcza małe i średnie przedsiębiorstwa, w udziale w przetargach na zamówienia publiczne;
12. wzywa państwa członkowskie do koncentrowania krajowych wysiłków na wykrywaniu i karaniu praktyk niezgodnych z prawem i na dopilnowaniu przestrzegania wszystkich odpowiednich wyroków sądów krajowych i orzeczeń ETS;
13. podkreśla, że nieformalne mechanizmy rozstrzygania sporów mogą stanowić uzupełnienie formalnych procedur odwoławczych przy udzielaniu zamówień publicznych i że powinny być bardziej eksponowane;
14. gorąco zachęca państwa członkowskie do koordynacji i uproszczenia technik zakupów elektronicznych, aby ułatwić dostęp do tego typu zamówień;
15. z zadowoleniem przyjmuje przewodnik Komisji na temat stosowania kryteriów związanych z ochroną środowiska naturalnego;
16. z zadowoleniem przyjmuje prowadzoną przez Komisję analizę stosowania kryteriów społecznych, mającą na celu zapewnienie właściwego i skutecznego stosowania tych kryteriów; wzywa do opublikowania wytycznych dotyczących stosowania kryteriów społecznych po ukończeniu analizy;

Doskonalenie najlepszych wzorców w dziedzinie zamówień publicznych

17. uważa, że państwa członkowskie powinny intensywniej zająć się podnoszeniem profesjonalizmu w dziedzinie udzielania zamówień publicznych i dzieleniem się najlepszymi wzorcami na szczeblu krajowym w celu zapewnienia spójnego i jednolitego stosowania przepisów dotyczących zamówień publicznych przez wszystkie instytucje zamawiające w mniej jasnych obszarach przepisów, a zwłaszcza w zamówieniach nieobjętych pełnym zakresem dyrektyw;
18. podkreśla, że regularne szkolenia specjalistów z dziedziny zamówień w całej UE zwiększą przejrzystość krajowych środków i procedur wykonawczych w dziedzinie zamówień publicznych w całej UE;
19. podkreśla konieczność zmiany polegającej na odejściu w zamówieniach publicznych od podejścia opartego na budżecie na rzecz podejścia skoncentrowanego na wynikach, uwzględniającego wszystkie koszty projektu i wymagającego od specjalistów dokonujących zakupów solidnej znajomości zarządzania i ekonomii;
20. zachęca Komisję, by w partnerstwie z państwami członkowskimi lepiej upowszechniała na szczeblu UE wiedzę z dziedziny zamówień publicznych;
21. zachęca do przygotowywania krajowych modelowych konferencji na temat zamówień, prezentujących najlepsze projekty zamówień publicznych, oraz do rozwoju i koordynacji działania europejskich sieci wymiany najlepszych wzorców w dziedzinie zamówień publicznych;

Środa, 20 czerwca 2007 r.

22. zachęca państwa członkowskie do korzystania z zamówień prekomercyjnych, których podstawą jest podział ryzyka i korzyści między nabywców a dostawców, jako skutecznego środka sprzyjającego innowacjom w UE i służącego opracowywaniu innowacyjnych rozwiązań w celu rozwiązania specyficznych problemów interesu publicznego;

Wnioski

23. zaleca, aby Komisja zaproponowała plan działań zachęcający państwa członkowskie do wypełnienia obowiązku, jakim jest rozwiązywanie utrzymujących się oraz nowych problemów dotyczących transpozycji i wdrażania przepisów w zakresie zamówień publicznych, koncentrując się na niezgodnych z prawem zamówieniach udzielanych z wolnej ręki oraz na opóźniającej się lub niewłaściwej transpozycji;

*
* *

24. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich i parlamentom państw członkowskich.

P6_TA(2007)0274

W połowie drogi do milenijnych celów rozwoju

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie milenijnych celów rozwoju — bilans półmetka (2007/2103(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając deklarację milenijną z dnia 8 września 2000 r., która ustanawia milenijne cele rozwoju (MCR) jako kryteria uzgodnione przez całą wspólnotę międzynarodową z myślą o wyeliminowaniu ubóstwa,
- uwzględniając kolejne raporty o rozwoju społecznym sporządzane w ramach Programu Rozwoju ONZ (UNDP),
- uwzględniając rezolucję z dnia 12 kwietnia 2005 r. w sprawie roli Unii Europejskiej w osiągnięciu milenijnych celów rozwoju (MCR) ⁽¹⁾,
- uwzględniając deklarację rzymską w sprawie harmonizacji, przyjętą w dniu 25 lutego 2003 r. w następstwie forum wysokiego szczebla na temat harmonizacji oraz deklarację paryską o efektywności pomocy, przyjętą dnia 2 marca 2005 r. w następstwie forum wysokiego szczebla na temat realizacji, zbliżenia i wyników (zwaną dalej „deklaracją paryską”),
- uwzględniając wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji w sprawie polityki rozwojowej Unii Europejskiej: „Konsensus europejski” (zwane dalej „europejskim konsensusem w sprawie rozwoju”), podpisane w dniu 20 grudnia 2005 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Strategia UE na rzecz Afryki: europejsko-afrykański pakt na rzecz przyspieszenia rozwoju Afryki” (COM(2005)0489),

⁽¹⁾ Dz.U. C 33 E z 9.2.2006, str. 311.

⁽²⁾ Dz.U. C 46 z 24.2.2006, str. 1.